

Gramòfons que toquen la fibra

La big band més coneguda de Catalunya contraataca amb el nou disc 'Maraca Soul'

The Gramophone Allstars Big Band | Sílvia Poch

Quan parlem de **The Gramophone Allstars Big Band** ho fem d'un fenomen que ve de lluny però que realment va esclatar fa dos anys amb *'Jazzmaica'* (BankRobber, 2015). La superbanda amb seu a la Bisbal de l'Empordà, des d'on el saxofonista i arranador Genís Bou orquestra les versions, ha preparat un nou disc per a aquest 2017 en el qual eixampla horitzons musicals i s'acosta a estils com el boogaloo o el calypso. El 13 de setembre seran al Mercat de Música Viva de Vic.

L'artífex del projecte, Genís Bou, explica que no és fàcil controlar una banda de divuit persones, però que una vegada més -i amb *Maraca Soul* (BankRobber, 2017) ja són cinc discos- ho ha tornat a aconseguir. Cada disc és un repte, per molt continuista que sigui: "Tenia clar que volia que el disc seguís la mateixa línia pel que fa a concepte i a sonoritat. Volia mantenir la fórmula del *Jazzmaica*, agafar temes i fer-hi uns arranjaments bastant originals".

Aquesta vegada les adaptacions a l'estudi s'han fet per primer cop amb dues coristes, que ja havien col·laborat a l'última gira però que encara no havien trepitjat l'estudi amb la veu principal de **Judit Neddermann**. Les segones veus les aporten dues de les tres germanes que integren **The Sey Sisters**: "Hi ha hagut un canvi força important, perquè ja hem preparat tot el disc pensant que teníem una cantant i dues coristes. Hem treballat molt més tota aquesta part dels temes i estem molt contents amb el resultat", explica Bou.

La primera cançó del disc que s'ha avançat és "Iko iko", una versió del tema original de **James 'Sugar Boy' Crawford** però que es coneix per la versió que en van fer **Dixie Cups**: "Quan

estàvem preparant els temes per al disc vaig parlar amb uns quants melòmans perquè em passessin material per versionar, i en Xavier Rieimbau (**Diego Armando**) em va fer arribar aquest, que em va convèncer de seguida".

La cançó té un origen curiós: "**Sugar Boy** va escriure el tema a partir dels cants d'uns indis que va sentir al Mardi Gras de Nova Orleans. La lletra té una barreja de diferents idiomes parlats a principi de segle a la ciutat del jazz". Les sonoritats curioses i inexplorades per la banda, com el *calypso*, el *boogaloo* o els tocs de txa-txa-txa, són les que s'han provat amb èxit a *Maraca Soul*, seguint amb la línia caribenya però sense quedar-se al mateix lloc.

El 13 de setembre a la Carpa Vermella del Teatre L'Atlàntida (i en el marc del Mercat de Música Viva de Vic) sonarà en directe el cinquè disc de **The Gramophone Allstars Big Band**. Veurem quants concerts acaben fent el 2018; els dos últims anys en van fer seixanta, tota una efemèride per a una banda de músics que toquen a tants llocs diferents. L'altra incògnita serà si la big band pot arribar a tocar al Japó, on un segell nipó els va publicar *Jazzmaica*.